

L'ampliació del port de Vilanova i la Geltrú

El nostre port és important per a la ciutat, per molt que sigui un Port de la Generalitat, i ho és per a tots els vilanovins i vilanovines, ho fem conscient o no, i entenem que ho és des de tots els punts de vista tant econòmics com ecològics o socials perquè n'és un patrimoni històric. Des de l'APMA estem cansats d'observar que l'única manera de mirar els projectes sigui la del seu valor d'explotació econòmica. Per desgràcia, la història ens va demostrant que darrere de la defensa de les necessitats d'explotació s'hi amaguen altres valors, tant o més importants que el guany monetari. Si menyestem aquests valors perjudicarem irreversiblement altres interessos que necessitem mantenir per a la vida.

La lectura detallada de l'Estudi d'Impacte Ambiental del Projecte d'Ampliació de la Dàrsena Comercial del Port de Vilanova i la Geltrú, ens posa de relleu una sèrie d'imperficcions i mancances que entenem que no tenir-les en compte ens perjudiquen com a ciutadans també de forma patrimonial i econòmica. Per tant, no podem evitar denunciar-les perquè siguin tingudes en compte abans de realitzar les obres. La benevolència de l'estudi pot abocar-nos en un camí irreversible de destrucció del nostre medi marí que tant necessitem, perquè pot produir alteracions importants en la dinàmica dels sediments marins, amb afectació de les praderies de fanerògames, i també amb afectacions sobre la fauna. L'estudi d'Impacte Ambiental, aparentment inofensiu, s'ha de tornar a fer perquè demostrï amb claredat les alternatives autènticament viables del projecte.

(resum al·legacions: pàgines 3 i 4)

Encetem amb pessimisme naturalista l'any dedicat a la biodiversitat, recordant que podem perdre la meitat de les espècies en aquest segle i les greus amenaces al nostre planeta. Com a ecologistes sabedors de la nostra petitesa de formiga només arribem a dedicar-nos a zones properes: a la Platja Llarga vilanovina en una tossuda i constant reclamació de més actuacions de renaturalització, a la mar exigint més protecció per les delicades praderies de posidònia poc apreciades, al Foix, aquest riu tan net que acaba contaminat, brut i desapareixent, al que ja seria hora que la seva aigua arribés a la mar i també demanant un aire menys contaminat de partícules provinents de cimenteres i cotxes.

La voluntària participació en la gestió d'espais naturals esdevé sovint una medalla que es posen els polítics i les institucions però poc efectiva, hi ha coses difícils d'entendre com que encara no s'ha convocat mai el consell consultiu del Consorci Colls-Miralpeix, la pobra gestió sense recursos de la Platja Llarga, la desaparició del Consell de Medi Ambient (no reunit des de fa dos anys), la inexistència del promès fòrum del port, la imposició de sistemes ineficaços de recollida selectiva en la nova concessió i, el que és pitjor, la manca de voluntat política enfront les transformacions que requereix la bona gestió i la continuïtat en les actuacions.

Pinten bastos, doncs anem a pitjor: vessaments de petroli, contaminació de l'aigua neta, desaparició de glaceres, escalfament planetari, contaminació de sòls, crema de boscos, destrucció de zones d'alt interès ecològic, salinització del Llobregat, l'amenaça de destrucció de bona part del Penedès amb la imposició d'un CIM, tals d'arbres en petits camins als parcs naturals amb l'excusa d'obrir autopistes pels bombers, justificacions de l'especulació ferotge, estudis d'impactes esbiaixats que no tenen en compte els veritables aspectes ambientals...

A l'APMA malgrat tot no defallim, (i no ens pregunteu com ho fem) somiem i treballem per un altre món que sabem possible, fem xarxa entre xerrades, al·legacions, caminades i reunions, creixent en força i col·laboracions, però minvant en esma i esperança de vida. Què hi farem! Contradiccions que ens depara el futur ecològic.

apma@yahoo.es

Sumari

La Veu del Mussol 19, maig 2010

Portada: <i>L'ampliació del port de Vilanova i la Geltrú</i>	1
Editorial	2
El nostre medi:	
<i>L'ampliació del port: les al·legacions de l'APMA</i>	3-5
<i>La platja llarga, una zona humida que s'està assecant</i>	6
Butlleta d'inscripció	6
El Tema:	
<i>Els Colls i Miralpeix, repàs històric i reptes de futur (2)</i>	7-10
Entrevista:	
<i>L'Ateneu vilanoví, parlem amb Josep Mestre</i>	11-12
Medi marí:	
<i>El soroll marí i la recerca científica</i>	13
Contaminació:	
<i>La responsabilitat de Cemex en la contaminació</i>	14
Recomanacions	15
Breus, Agenda, El Moniato	16

Edita: Grupació per a la Protecció del Medi Ambient
 Sant Sebastià 11, TOC despatx 3
 Vilanova i la Geltrú
 web: <http://www.arctia.net/apma>
 c/e: apmavng@yahoo.es

Equip de redacció: Xavier Roset, Hèctor Galvany,
 Jaume Marsé,

Fotos: Redacció i autors dels articles

Tiratge: 300 exemplars

Impressió digital: Padisgraf

La redacció d'aquest butlletí no comparteix necessàriament l'opinió dels seus col·laboradors.

L'ampliació del port: les alegacions de l'APMA

al Projecte d'ampliació de la dàrsena comercial del port de Vilanova i la Geltrú

Us fem un resum de les alegacions que hem presentat. Si teniu interès per conèixer-ne la totalitat podeu trobar-les a www.apma.cat

EXPOSICIÓ

1) Alteració de la dinàmica dels sediments marins

La modificació topològica, provocada per la construcció de nous espigons o l'ampliació dels ja existents, provocarà sens dubte alteracions importants en la dinàmica de circulació de les aigües i en els processos d'erosió i transport de sediments marins en tota la zona costanera situada a ponent del port. Aquests canvis han de ser estudiats amb molt detall, ja que poden provocar greus alteracions de la morfologia costanera especialment en les zones més sorrenques, com la Platja Llarga de Vilanova, i el sector conegut com a Ibersol-Prat de Vilanova.

Pel que fa a la Platja Llarga, es tracta d'un espai protegit, en haver estat inclòs a l'inventari de Zones Humides de Catalunya. Aquest espai està sotmès des de fa anys a una forta erosió, que ha donat lloc a un greu procés de regressió de la línia de costa; cal remarcar que per evitar-la fa uns anys es van construir uns espigons. En l'autorització per a la construcció d'aquests espigons, publicada al BOE, es va assenyalar que calia efectuar

uns estudis batimètrics durant uns anys, per avaluar-ne l'eficàcia. Aquests estudis, que desconexem si s'han fet, no s'esmenten en l'Estudi d'Impacte Ambiental, i s'haurien d'haver tingut en compte, per tal de conèixer l'impacte que pot causar la construcció del port.

Pel que fa al sector conegut com a Ibersol-Prat de Vilanova, es tracta d'una zona urbanitzada, amb un passeig marítim arran de mar que sofreix any rera any greus processos d'erosió. La pèrdua de sediments ha arribat a descalçar el paviment del passeig, i el mar s'ha emportat diferents elements del mobiliari urbà (dutxes, tanques, etc.). Els efectes que pot ocasionar en aquest sector la construcció del nou port de Vilanova poden ser molt greus, i provocar importants pèrdues econòmiques i materials i, fins i tot, humanes.

El sector situat entre el promontori de Santa Llúcia i la Platja Llarga ha anat perdent els darrers decennis una bona part dels sediments que hi havia dipositats, i ara les aigües arriben a erosionar fortament l'escullera

construïda per protegir la via de RENFE, arribant gairebé a descalçar-la en diferents punts. Aquest fet ha obligat fins i tot a decidir recentment per part d'ADIF actuacions de reforçament de l'escullera en tot aquest tram. L'estudi d'impacte ambiental hauria de tenir en compte la possible erosió ocasionada en tot aquest sector com a conseqüència de la construcció del nou port, que podria tenir greus conseqüències econòmiques i humanes, si s'arriba a produir un descalçament de la via de la línia de rodalies C2.

Considerem que la construcció del nou port agreujarà intensament els processos erosius en tot aquest sector de la costa, fenomen que no s'ha tingut en compte, i que per tant invalida en la seva totalitat aquest EIA.

En l'apartat que fa menció de la qualitat del sediment a dragar es comenta que no està contaminat i pot ser abocat al mar directament on cal estudiar els efectes sobre la dinàmica litoral. L'abocament no hauria de fer-se sobre les zones protegides de Costa del Garraf on hi ha les importants i sensibles praderies de posidònia que poden quedar enterrades. D'altra banda del dragat de la zona interna del port no ha estat avaluada la contaminació que pot contenir i que es barrejarà amb les sorres fora dic, amb el greu impacte negatiu sobre el medi d'abocaments de llots del fons del port a mar obert, i davant de les platges o en zones marines protegides, com es va fer el passat maig de 2009.

En l'estudi geològic aprofitat d'un estudi geotècnic del 2000 d'una altra empresa a una zona no concretada hi ha una errada quan s'afirma que el llims (fangos a l'estudi) té un espessor de 1 metre i les gràfiques diuen

que està a 3 metres, és a dir 10 m de fondària, sense concretar el tipus de llims, si són de dins del port o si es troben contaminats. L'estudi en qüestió tampoc especifica què hi ha per sota dels 12 metres de profunditat. És, per tant, incomplet i erroni en la definició i concreció de les capes geològiques sota el fons marí.

Per totes aquestes consideracions es fa evident que el grau de "sense impacte" al canvi en la línia de costa que l'Estudi d'Impacte Ambiental afirma, caldria titllar-lo de sever o crític.

2) Afectació de les praderies de fanerògames marines

Actualment, al litoral de Vilanova i la Geltrú, la zona que ocupa la *Posidonia oceanica* constitueix un Lloc d'Importància Comunitària (LIC) anomenat Costes del Garraf, que forma part de la Xarxa Natura 2000 i del Pla Especial d'Interès Natural (PEIN) i és considerat, també, com a zona Especial de Protecció de les Aus (ZEPA). Està constituït per més de 25.000 ha de espai marí, davant la costa de Cunit fins a la de Castelldefels. Les Costes del Garraf estan declarades zona protegida per la Generalitat de Catalunya i són d'especial interès per ser una de les praderies de fanerògames marines més extensa i abundant de les costes de la Mediterrània, que alhora també estan protegides per llei.

En l'apartat de comunitats litorals, concretament la *Posidonia oceanica* i la *Cymodocea nodosa*, l'estudi fa referència a una campanya de camp i un posterior inventari ambiental del fons marí que no concorda amb les dades que existeixen d'altres organismes públics com el Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural de la Generalitat de Catalunya o el Consorci dels Colls i Miralpeix on els mapes constaten que les comunitats de fanerògames marines són més extenses i més properes al port (500 metres).

3) Afectació sobre la fauna

Pel que fa als impactes sobre la fauna marina no han estat suficientment valorats ja que es condemna les comunitats que habiten de forma permanent a tot l'espai de l'escullera on es vol fer l'ampliació.

L'estudi no inclou cap mesura per corregir l'impacte que sofriran les comunitats bentòniques, les quals han anat creant, al llarg de 60 anys, un hàbitat important que mereix la seva consideració i protecció. La importància de la conservació d'aquest hàbitat rau no només en la riquesa d'espècies que en ell habiten, sinó també en el seu paper com a nurserie d'alevins de peixos d'interès comercial.

En aquest hàbitat hi viuen espècies com: esponges (*Ircinia sp.*, *Crambe crambe*, *Cliona sp.*, etc), cnidaris (hidrozous com l'*Aglaophenia sp.*, antozous com l'*Anemonia sulcata*, *Actinia equina* o el *Parazoanthus axinellae*), platelmints (*Prostheceraeus roseus*), mol·luscs (*pops*, *Octopus vulgaris*; *prosobranquis* com l'*Haliotis lamellosa*, *Patella sp.*, *Bolinus brandaris*; *opistobranquis*, *Hypselodoris picta*, *Platydoris sp.*, *Flabellina sp.*; bivalves, *Mytilus galloprovincialis*, *Donax trunculus*), poliquets espirògrafs (*Sabella spallanzanii*), nombroses espècies de crustacis, briozous (*Reptadeonella violacea*, *Schizobrachiella sanguinea*), equinoderms de tot tipus (estrelles com l'*Echinaster sepositus*, eriçons com l'*Arbacia lixula*, ofiures com l'*Ophiotrix fragilis*, holotúries, entre d'altres), ascidis colonials i solitaris, i peixos: sards (*Diplodus sargus*), esparralls (*Diplodus annularis*), llisses (*Mugil cephalus*), burrets (*Blennius canevae*), etc.

L'estudi comenta un impacte sobre la zona de nidificació d'aus marines com la gavina corsa (*Larus audouinii*), la gavina capnegre (*Larus melanocephalus*), el corb marí emplomallat (*Phalacrocorax aristotelis*) i el xatrac becllarg (*Sterna sandvicensis*). L'impacte és crític sobre aquestes colònies permanents d'aus que viuen al port i les mesures correctores de construcció de refugis d'aus salvatges de dubtosa eficàcia ja que suposen canvis en el seu hàbitat i comportament.

El present estudi d'impacte ambiental no contempla cap mesura, impacte o correcció del soroll acústic submarí que es produirà en les obres d'ampliació de la dàrsena comercial. Aquest impacte acústic sota l'aigua afecta en gran mesura a tota la fauna marina de peixos, cefalòpodes, invertebrats i cetacis en varis quilòmetres a la rodona. L'estudi d'impacte ambiental està coix per no incloure aquesta important afectació al medi, que pot arribar a provocar moltes baixes en les poblacions marines.

4) Alteració de la contaminació atmosfèrica

A l'EIA respecte a la contaminació atmosfèrica no s'ha tingut en compte el fet que Vilanova és una de les ciutats més contaminades per partícules en suspensió i les obres d'ampliació agreujaran aquesta problemàtica sobretot al barri de mar degut al moviment de terres, el pas de camions i la col·locació de materials al nou espigó. Per tant, cal instal·lar i fer un seguiment en temps real de nous sensors de PM10 i PM2,5 propers a la zona d'afectació per saber si els nivells de partícules en

suspensió no sobrepassen els límits permesos per la llei de 50ug/m³ així com aplicar les mesures de correcció adequades.

5) Estudi de les diferents alternatives

Vista l'enorme despesa econòmica que suposa el projecte d'ampliació del port, aquesta inversió constitueix un risc molt gran en aquests moments de recessió econòmica. A més, si tenim en compte i internalitzem les conseqüències ambientals negatives que aquest projecte produiria sobretot en la pesca, a conseqüència del deteriorament dels hàbitats esmentats, arribem a la conclusió que la millor alternativa és la zero, o sigui no realitzar el projecte.

DEMANEM:

Finalment, vistos els errors de tot tipus i les mancances en conceptes ambientals i tècnics comentades anteriorment, considerem que aquest estudi d'impacte ambiental de l'ampliació de la dàrsena comercial del port de Vilanova i la Geltrú té greus defectes de forma i de fons i és molt suau en la quantificació i qualificació dels impactes comentats i en les correccions proposades. Per la qual cosa entenem que és incomplet ja que no inclou tots els impactes ambientals i tècnics que resultarien en la proposada ampliació del port de Vilanova i la Geltrú.

Demanem que l'impacte ambiental del projecte sigui declarat sever o crític i que, per tant, sigui escollida l'alternativa zero.

Xavier Roset i Juan
President de l'Agrupació
per a la Protecció del Medi Ambient

La platja llarga, una zona humida que s'està assecant

Els símptomes són alarmants: retrocés del salicornar per invasió del canyís, proliferació incessant de plantes invasores oportunistes, com els esbarzers i la *Lonicera japonica*; manca d'aplicació de mesures correctores a un procés de dessecació iniciat per compactaments i abocaments de runes... El procedir és clar, actuar per corregir els errors anteriors.

Si tenim en compte que la recuperació de la Platja Llarga ja porta un llarg camí de 6 anys sense que encara se'n pugui treure un entrellat clar, podem entendre també que ens hagi pogut decaure l'entusiasme sobretot si fem servir de mirall el tipus d'exigència que han tingut les nostres autoritats municipals en iniciar allò que per nosaltres és essencial: les actuacions concretes que poden evitar l'assecamment de la zona humida que la preserva, tot i que al marge de l'Estudi de Recuperació de cost elevadíssim, que encara no s'han dignat ensenyar-nos, els hem presentat un pla d'actuació al que hi estan d'acord, però encara no han trobat la manera

de contractar la persona i la màquina per dur a terme els treballs de desbrossament i retirada de runes. El nostre sentit comú es revela a entendre que si es va aconseguir el més difícil, aturar la construcció dels pisos per estiuueig i l'hotel, estiguem encallats en temes de burocràcia o de conveniències municipals, que entretenen o encallen el que hauria hagut de ser un procés actiu de recuperació fins aconseguir la platja natural protegida per a Vilanova i la Geltrú. Des que van crear la Comissió de Seguiment no han parat de recordar-nos que segons els convenis d'urbanisme no es podia fer res fins el 2010, ara hi som, i encara no han fet res, quina serà la propera excusa? Estem farts de demanar any rere any recursos miserables que no es concedeixen i que ara s'amaguen darrere de la crisi. La manca de voluntat política és massa evident. Volen o no volen preservar la Platja Llarga? Sincerament, jo crec que els importa un rave. Del contrari que ho demostrin.

Hèctor Galvany

VOLS FER-TE SOCI/A DE L'APMA? Omple aquesta butlleta i fes-nos-la arribar al TOC

APMA

BUTLLETA d'INSCRIPCIÓ

Agrupació per a la Protecció del Medi Ambient - Sant Sebastià, 11 (TOC despatx 3) 08800 Vilanova i la Geltrú

Nom i cognoms .....

Desitjo associar-me a l'APMA i col·laborar amb una aportació anual de: (encercla el que convingui)

Quota individual: 10 €   20 €   ..... €   Quota familiar: 25 €   50 €   ..... €

Nom i cognoms dels components de la família:.....

Adreça: ..... Població:..... C P:.....

C/e: ..... Telèfon:.....

Signatura:

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Banc/Caixa:..... Adreça.....

CP..... Població: .....

Titular del compte ..... DNI.....

Entitat   Oficina   Control   Núm. Compte

Codi compte: | | | | - | | | - | | | - | | | | | | | | | | | | | | (Signatura del/la titular del compte/l-libreta):

Autoritzo que carreguin al meu compte/l-libreta els rebuts presentats per APMA al meu nom.

Data.....

Els Colls i Miralpeix, repàs històric i reptes de futur (2)

Accions globals

Des del primer moment es va tractar que la campanya de preservació dels Colls i Miralpeix tingués l'abast dels tres municipis afectats. No podíem actuar amb la mateixa manca de visió de conjunt amb que ho feien els responsables dels diferents municipis. Per aquest motiu, més enllà de les accions puntuals detallades a la primera part d'aquest article, van haver-n'hi algunes altres d'àmbit global.

L'acció més contínua i de llarga durada fou la recollida de signatures contra la urbanització. Es començà des de ben al principi i s'allargà pràcticament durant tota la reivindicació. A gener de 1998 se n'havien recollit unes 7.000.

El 10 d'octubre de 1997 s'inicià una campanya que en el seu dia fou molt innovadora. Es tractava d'una ciberacció consistent en un web amb informació sobre l'espai natural i les seves amenaces i des d'on es podien enviar automàticament correus electrònics als tres alcaldes dels municipis implicats. El degoteig de correus fou constant durant diversos mesos.

Una altra campanya consistí a enviar postals als tres Alcaldes dels municipis implicats sol·licitant-los la desestimació dels projectes. Es distribuí entre la ciutadania una cartolina que contenia informació, i un plànol de l'espai que es retallava i es convertia en tres postals que calia enviar. A novembre de 1997 els Alcaldes n'havien rebut més de 1.000.

A llarg de la campanya hi hagué diferents concentracions, excursions, manifestacions... La que tingué més repercussió fou la que organitzà la Plataforma el 8 de juny de 1997 a la zona de la Casa

del Mar de Sant Pere de Ribes. Quatre marxes a peu sortiren de Sitges, Sant Pere de Ribes, Roquetes i Vilanova per arribar a confluïr a l'espai. La festa comptà amb grups de música, gegants, teatre, gralles, jocs per a nens, etc. Entre 500 i 1.000 persones es van aplegar en aquest acte reivindicatiu.

L'octubre de 1997 començà una altra de les accions que tingué més repercussió. S'estamparen -primer amb legions de voluntaris, després mecànicament- milers de margallons en llençols que van ser distribuïts en paradetes als carrers per tal que la gent els pengés als balcons. L'acollida fou molt bona, i més de 2.000 llars van lluir-los durant diverses setmanes. El fet que el llençol tan sols portés estampat el margalló creà curiositat entre els ciutadans, que mostraven interès per saber per quin motiu la gent se'ls penjava. Això va ajudar a fer conèixer l'espai i la reivindicació.

Balanç de la campanya

Com dèiem abans, moltes persones no són conscients dels plans municipals fins que no els veuen materialitzar. Això és el que va fer que la campanya de preservació dels Colls i Miralpeix comencés més tard del que hagués estat ideal, i també és el que fa que molta gent pensi que no va ser reeixida. De fet, no ho va ser en part: arreu on van arribar a entrar les màquines es va acabar urbanitzant, només amb millores marginals respecte els projectes inicials. Tanmateix, la major part dels espais que inicialment estaven previstos urbanitzar finalment no van ser-ho i això es deu a la intensa campanya que va viure la comarca aquells anys. Si la campanya no hagués existit, avui Els Colls i Miralpeix serien íntegrament zona urbana, des de Vilanova fins a Sitges, des de la costa fins a Mas d'en Serra, els Cards i la carretera C-246.

Una sentència insòlita i injusta

A mitjans de novembre del 2001 es va fer pública la sentència del contenciós contra pla Parcial La Casa del Mar, promogut per l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, que condemnava l'APMA i DEPANA (Lliga per a la Defensa del Patrimoni Natural) a pagar els costos del procés.

El Tribunal aprecià temeritat perquè, segons ell, si la zona en qüestió tingués un gran interès natural ja hauria merescut aquesta catalogació per part de l'administració ambiental, es dir, el Departament de

Medi Ambient de la Generalitat, tot incorporant aquest indret en una de les delimitacions del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN).

En aquests moments els Colls i Miralpeix ja és dins del PEIN, per tant podem dir objectivament que la sentència va ser injusta.

Al cap de pocs mesos DEPANA va fer una derrama als socis per tal de pagar les costes a que havíem estat condemnats. L'APMA va trigar una mica a reaccionar, però finalment es va poder contribuir a fer front a aquest deute, en bona part gràcies a una donació que l'Andreu Bosch, regidor d'Acció per Sitges, va fer a l'APMA i a diverses entitats i ONG de la comarca per complir amb la seva promesa de renunciar a part del seu sou de regidor i dedicar-lo a causes d'interès col·lectiu.

Represa de la reivindicació.

El novembre de 2003, APMA i DEPANA, conjuntament, proposaren la inclusió dels Colls i Miralpeix al PEIN, entrevistant-se directament amb els tres alcaldes i proposant una moció als respectius plens municipals que comprometés els tres ajuntaments en la preservació d'aquest espai.

El desembre de 2003 aprovà la moció el Ple de Sitges; el 2 de gener de 2004 ho va fer el Ple de Vilanova; i el 21 de gener de 2004, el Ple de Sant Pere de Ribes. La moció comprometia als tres ajuntaments a Promoure la creació d'un Consorci integrat per l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, l'Ajuntament de Sitges i l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. Sol·licitar el suport del Consell Comarcal del Garraf i de la Diputació de Barcelona per a encetar aquesta iniciativa. La finalitat seria redactar un Pla Especial de protecció i conservació del paisatge per a l'espai dels Colls i Miralpeix i engegar el procés conjunt que ha de culminar amb la seva inclusió en el Pla d'Espais d'Interès Natural, prèvia intervenció del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya.

Creació del Consorci dels Colls i Miralpeix - Costa del Garraf

La voluntat de complir amb els compromisos adquirits en l'aprovació de les mocions va fer que es realitzessin nombroses reunions amb aquesta finalitat. Al llarg d'aquest procés es va retirar l'Ajuntament de Ribes. El procés va culminar el 22 de novembre de 2006 amb la creació del Consorci dels Colls i Miralpeix, format pels Ajuntaments de Sitges i de Vilanova i la

Geltrú i tres departaments de la Generalitat de Catalunya; el de Medi Ambient i Habitatge; el de Política Territorial i Obres Públiques; i el d'Alimentació, Agricultura i Acció Rural. Posteriorment també s'han incorporat al Consorci els Ajuntaments de Sant Pere de Ribes (desembre de 2007) i de Cubelles, (juny de 2008)

Aquest Consorci es va crear amb la finalitat de gestionar d'una manera sostenible els àmbits costaner, marí i terrestre de la comarca del Garraf, tot seguint la Recomanació europea, de 30 de maig de 2002, sobre l'aplicació de la gestió integrada de zones costaneres, afavorint la connectivitat biològica d'aquests espais amb el Parc del Garraf i el Parc del Foix. Per tant, queda clar que aquest organisme no només haurà de vetllar per l'espai que li dona nom sinó per tota la zona costanera, inclosa la Platja Llarga.

Una tasca pendent, segons els seus propis estatuts, és la de constituir el Consell Consultiu, que ha de ser un òrgan de consulta, participació i informació en les qüestions pròpies de l'àmbit d'actuació del Consorci. Hi poden formar part: organismes i entitats cíviques, culturals, professionals, naturalistes, científiques i esportives que representin interessos vinculats a l'àmbit dels Colls i Miralpeix - Costa del Garraf; Universitats i centres de recerca que tinguin com a àmbit d'estudi aquest espai; i personalitats de reconeguda vàlua o destacades en l'estudi o la defensa de la Costa del Garraf. Aquesta tasca pendent és a hores d'ara, ras i curt, un incompliment de les seves pròpies normes.

Per altra banda, el Consell Rector del Consorci va aprovar un Pla d'Actuacions que és com una declaració d'intencions. Dintre d'aquestes bones

intencions es troba a faltar una figura jurídica apropiada no només per a protegir efectivament l'espai dels Colls i Miralpeix, sinó per a poder gestionar-lo convenientment. Es nota a faltar un Pla Especial de Protecció dels Colls i Miralpeix. Un Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge que sigui aprovat pels tres municipis implicats. És important recordar que el text de la moció aprovada el 2003, deia que s'hauria de redactar un Pla Especial de protecció i conservació del paisatge per a l'espai dels Colls i Miralpeix. Ras i curt: segon incompliment.

La proposta que va fer la Montse Reus, en el seu projecte de final de carrera de la llicenciatura en Ciències Ambientals, de la que es va publicar un resum en La Veu del Mussol núm. 13 del setembre de 2004 és, al cap de sis anys, vigent i més fàcil de tirar endavant, ja que aquest espai ja forma part del PEIN. Aquesta proposta consistia en la redacció d'un Pla Especial i en la creació del Consorci. El Consorci es va constituir, però el Pla Especial es va convertir lamentablement en un Pla d'Actuacions, un document tou, sense calendari ni pressupost. Aquest projecte l'emmarcava com una actuació dintre d'una agenda XXI comarcal pel Garraf. Realment, una gran idea.

Els Colls i Miralpeix dins del PEIN (*)

La Xarxa natura 2000 és un sistema europeu d'àrees protegides que deriva de dues directives: la d'hàbitats i la d'ocells. Es compon de dos tipus d'espais, les zones especials de conservació (ZEC) i les zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA). A la nostra comarca hi ha dues grans àrees: Una és la denominada Serres del Litoral Central de més de 25.000 ha terrestres i constituïda pel Massís del Garraf, serres d'Ordal, Olèrdola, el Foix, la seva

desembocadura, la riera de Ribes i els Colls i Miralpeix; i l'altra, Costes del Garraf, formada per més de 25.000 ha d'espai marí, davant la costa de Cunit fins a la de Castelldefels.

El més important és que aquests dos espais són també ZEPAS i, per tant, presenten la figura de protecció del PEIN (Pla d'Espais d'Interès Natural) en base l'article 10 de la Llei 12/2006, de 27 de juliol. Aquesta és una data on es culmina la demanda d'inclusió al PEIN dels Colls i Miralpeix.

La gestió de l'espai natural dels Colls i Miralpeix

Una cosa és el reconeixement legal de l'interès natural i l'altra és la seva gestió com a espai natural. Té prou capacitat el Consorci dels Colls per gestionar correctament aquest indret?

El febrer de 2009 es va fer, de forma conjunta APMA, UNESCO-Garraf, Talaia i Institut d'Estudis Penedesencs, una caminada avaluativa sobre l'estat de l'espai dels Colls i Miralpeix. En aquesta visita es van detectar des d'abocament de runes i residus diversos, brutícia i deixalles disperses per tot arreu, vehicles abandonats, alteració de la vegetació i de les roques amb senyalitzacions diverses, apropiació i ocupació de l'espai per certs col·lectius, construcció d'esplanades, marges i estructures artificials, especialment al voltant dels chiringuitos, i substitució de la vegetació natural per enjardinaments amb espècies al·lòctones, existència d'elements constructius mig derruïts o en desús, obertura de pistes per a accedir a les cales i als seus bars i nombrosos paranys de captura de fringíl·lids arreu del sector.

D'aquesta excursió valorativa se'n van fer ressò els mitjans i es va portar a les institucions implicades: Ajuntaments i Consorci. Com a conseqüència d'això es van realitzar neteges importants i es va crear un servei d'informadors que anaven passejant pels camins informant del caràcter protegit d'aquest espai.

Els Colls i Miralpeix hauria de ser part del Parc del Garraf

L'espai dels Colls i Miralpeix és una extensió del Massís del Garraf, que agafa la denominació de Serres del Litoral Central en la definició de la Xarxa Natura, per tant, la seva gestió hauria de fer-se des del mateix ens que gestiona el Parc del Garraf: la Diputació de Barcelona.

El Pla Especial de Protecció del Medi Físic i del Paisatge de l'Espai Natural de Garraf es va aprovar l'any 1986. L'any 2001 es va aprovar la seva modificació i la seva ampliació. Ara és el moment d'adequar aquest Pla a la nova legislació i a les noves incorporacions al PEIN que estan relacionades amb el Parc del Garraf. És el moment de començar a treballar en aquesta línia.

De fet es pot afirmar que el Parc del Garraf està connectat amb l'espai dels Colls i Miralpeix a través de la riera de Ribes que també és dins del PEIN. És important, doncs, que una de les accions del Consorci sigui la d'iniciar l'execució dels treballs i la redacció d'un Pla especial de protecció i restauració de la Riera de Ribes al seu pas pels termes municipals de Sitges i Sant Pere de Ribes, amb l'objectiu general de protegir i restaurar la riera.

La Participació pública

L'Ajuntament de Sitges té un Consell de Medi Ambient el qual va ser convocat, a principis d'abril de 2010, per tal d'informar sobre els objectius del Pla especial de la Riera de Ribes, de l'evolució dels treballs realitzats, validar-ne la diagnosi i recollir propostes i aportacions.

Per altra banda, l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes ha organitzat, a través del seu Consell de Medi Ambient, una presentació pública de l'Estudi de l'accessibilitat a l'espai natural dels Colls i Miralpeix, realitzat per Xavier Campillo. Un interessant estudi que treu a la llum la complexitat de la titularitat dels camins d'aquest espai on es descobreixen camins

privats que semblen públics i camins públics que han estat privatitzats indegudament. Aquest estudi també proposa algunes línies d'actuació vers la conservació d'aquest espai natural.

En canvi, a Vilanova, tot i ser la seu del Consorci des de desembre de 2008, la informació i el debat de les propostes del Consorci no arriben a la societat civil, ja que no es convoca el Consell de Medi Ambient des de l'abril de 2008. Per altra banda el Consorci continua sense crear el Consell Consultiu, incomplint així els seus propis estatuts i les normes bàsiques sobre l'accés a la informació i a la participació pública.

Conclusions

La lluita per la preservació dels Colls va ser en gran mesura reeixida perquè va aconseguir evitar que es construís en bona part de l'espai i perquè va aconseguir que es reconeguessin els seus valors naturals fins al punt de protegir-se legalment. Això ens ensenya que la lluita a favor del bé col·lectiu produeix un efecte que contraresta la inèrcia devoradora d'una economia que no integra prou bé els valors naturals. Va valer la pena aquella lluita i valen la pena, per tant, totes aquelles que malden a favor dels elements naturals.

Encara manca planificació que es tradueixi en actuacions concretes i que garanteixin l'efectiva preservació i la contenció de certs usos. Les institucions no aporten prou recursos econòmics per gestionar allò que estan protegint. Hi ha un seguit de bones intencions que es fan efectives amb extrema lentitud.

Cal crear i promoure els òrgans de participació. En el cas dels Colls i Miralpeix encara més, si tenim en compte que la preservació de l'espai fou en gran mesura producte de la pressió popular i de la tasca de part del teixit associatiu de la comarca, que mereix tenir veu en els òrgans que gestionin el futur d'aquest espai.

Jaume Marsé i Ignasi Puig

(*) Acords de Govern de la Generalitat de Catalunya: ACORD de 8 de febrer de 2005, pel qual es designen com a zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA) alguns dels espais proposats a la xarxa Natura 2000 com a llocs d'importància comunitària (LIC) ACORD GOV/112/2006, de 5 de setembre, pel qual es designen zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA) i s'aprova la proposta de llocs d'importància comunitària (LIC).

L'Ateneu vilanoví, conversem amb Josep Mestre

En Josep Mestre és el primer president de l'Ateneu Vilanoví que va fundar-se el mes de març d'enguany. Vam demanar-li de fer-li una entrevista perquè ens expliqués què fan i què pretenen i vam trobar-nos dins d'una conversa variada i rica sobre diferents temes que ens interessaven, cooperativisme, comunicació, transport... fins que vam centrar-nos en els objectius que els animen.

Suposem que no és casual l'haver volgut fundar un ateneu. Us sentiu continuadors de l'Ateneu del mateix nom que va tenir Vilanova en temps de la república?

Podríem dir que sí, però d'una continuació totalment actualitzada, també en certa manera de l'Ateneu l'Aixada, però més que d'uns ateneus concrets ens sentim inspirats en l'esperit i la feina històrica dels ateneus a Catalunya que han estat potenciadors de la iniciativa popular i de la cultura a casa nostra. De fet el nou Ateneu Vilanoví neix amb l'objectiu de crear una nova entitat que esdevingui un referent de la cultura popular, de l'esperit crític i de la consciència nacional a la ciutat de Vilanova, i així ho vam definir en la inauguració, però sobretot per informar i formar perquè creiem que és necessari disposar d'informació de primera mà per crear opinió.

I de la gent que heu tirat endavant la iniciativa què ens en pots dir?

L'Ateneu ha estat constituït per un grup de vilanovins i vilanovines que provenim de diverses entitats culturals, dels grups de balls populars, de moviments i grups polítics d'esquerres i independentistes. Ens hem posat d'acord en que Vilanova i la Geltrú es mereix i necessita aquest referent cultural que, dins de la pluralitat i la diversitat, lluiti per promoure valors com la solidaritat, el treball col·lectiu, l'ecologia, la memòria històrica i la cultura feta des del poble. L'espai ha de possibilitar la comunicació i la formació, que ara són millor i més assequibles que abans, tot i que l'educació ha estat un combat perdut per Catalunya.

Volem que la nostra sigui una entitat cultural que situï la nostra ciutat en el mapa cultural dels Països Catalans, i que alhora, porti la cultura d'arreu del nostre país a la nostra vila.

L'organització i el mètode són importants per promoure els valors que has mencionat, com ho feu?

La nostra base és l'assemblea i l'aplicació dels criteris col·lectius. Disposem de cinc àrees de gestió, amb una junta directiva que formalitza les decisions que es prenen en les reunions setmanals de forma sempre mancomunada. També Disposem d'un grup de programació d'activitats, format per persones voluntàries i membres de la junta, que preparen una programació bimensual que es comunica als socis i a la ciutat mitjançant la publicació d'un programa que es divulga per diferents mitjans.

I el finançament? Disposeu d'un local molt digne, teniu molts socis? Com us ho heu fet per aconseguir els diners inicials?

Sí, estem contents del local, i l'hem posat en condicions amb l'esforç voluntari de força gent i d'uns grups professionals per a les instal·lacions importants. Vam presentar el projecte amb el pressupost adequat per finançar-lo a *Coop 57, serveis financers ètics i solidaris*, que després de l'estudi pertinent el van aprovar i ens van passar els diners.

Després dels primers dos mesos disposem de més de setanta socis i sòcies, que cal seguir augmentant, i pensem que pot haver molta gent interessada sobre tot joves.

També oferim el nostre local als diferents grups, associacions o col·lectius de l'esquerra independentista o anticapitalista, dels moviments feministes i antipatriarcal, del món sindical, de l'ecologisme, de la defensa dels animals, dels grups alter-mundistes o partidaris del decreixement perquè puguin celebrar-hi els seus actes, presentacions, conferències o reunions. O sigui, entenem que hem de compartir amb tots els moviments crítics tant amb l'actual concepció nacional com social.

En definitiva, estem engrescats i decidits en aquesta nova aposta, amb la voluntat d'obrir-la a tota la ciutat i de convidar a tothom a participar-hi.

El nostre objectiu econòmic a partir del primer any és l'autofinançament, amb les aportacions socials, i les provinents de les activitats de pagament que voldríem que fossin les mínimes i necessàries.

Parla'ns dels objectius culturals que us heu marcat i com feu anar la comunicació, de quins mitjans disposeu?

Hem elaborat un lloc web: www.ateneuvilanovi.cat on hi penjem tota la informació; cada dos mesos publiquem un programa en paper; encartellem els programes dels actes concrets; i informem als socis que tenen correu electrònic amb un recordatori setmanal. També passem la informació a la premsa i al Vilanova Digital.

Els objectius, quant a les activitats, són amplis i volem usar tots els formats viables per aconseguir-ho, com xerrades de divulgació, taules de ponents per contrastar opinió, passis documentals i projecció de pel·lícules amb cinefòrum, actuacions musicals i una exposició mensual de valors artístics i socials, amb la intenció d'aplicar l'intercanvi i la reflexió amb tota aquella gent que en tingui ganes.

Els desitjem una bona feina i molta sort i esperem compartir inquietuts i afers.

Hèctor Galvany

El soroll marí i la recerca científica

El soroll al mar ha existit sempre, de manera natural o biològica. No obstant, degut al seu caràcter recent i no controlat, la introducció massiva de fonts sonores artificials s'ha convertit en una amenaça pel seu equilibri, més important que qualsevol altra contaminació a la que s'enfronta el medi marí.

Els cetacis, en qualitat de depredadors superiors de la cadena alimentària, han evolucionat des de fa milions d'anys entorn a la percepció acústica del medi i representen uns bioindicadors naturals de l'equilibri acústic dels oceans.

Comprendre millor la percepció del medi i els mecanismes de comunicació d'aquests mamífers significa investigar per la conservació dels ecosistemes marins i el desenvolupament sostenible de les activitats humanes al mar.

Assessorar sobre el possible impacte acústic de fonts sonores artificials en el medi marí no és trivial, per varis motius. El primer és la relativa falta d'informació sobre el mecanisme de procés i anàlisi de sons per part dels organismes marins. A més, i encara que som capaços de gravar i catalogar la majoria d'aquests senyals, no coneixem el seu paper i importància en l'equilibri i desenvolupament de les poblacions. En segon lloc, el possible impacte d'emissions sonores no només concerneix als sistemes de recepció auditiva sinó que pot intervenir a altres nivells sensorials o sistèmics i resultar letals per l'animal afectat. Si a aquestes dos raons de pes s'afegeix el fet que una exposició puntual o prolongada d'un soroll determinat pot tenir conseqüències negatives a mitjà i llarg termini i per tant no observar-se immediatament, s'entén, sense excusar la falta de previsió ni de medis per investigar, la gran dificultat a la qual s'està confrontant la comunitat científica per obtenir unes dades objectives que permetin controlar de forma efectiva la introducció del soroll antropogènic al mar. Per respondre a alguns d'aquests interrogants, l'elecció dels cetacis i l'estudi exhaustiu de les seves adaptacions al medi marí al llarg de la seva evolució no és fortuïta. El medi marí, com tot medi natural, es regeix en base a l'equilibri dels organismes que l'habiten, cada un d'ells situant-se a un nivell tròfic específic que permet el desenvolupament dels nivells superiors. Un desajust de qualsevol d'aquests nivells desequilibren la cadena, en els dos sentits. Davant un problema de conservació, el repte dels científics és trobar un organisme suficientment representatiu, és a dir, que l'equilibri i el desenvolupament del qual puguin influir sobre l'equilibri i desenvolupament de la resta de la cadena tròfica i utilitzar-lo com a

bioindicador enfront la font contaminant. Els cetacis, per la seva relació de dependència vital i quasi exclusiva amb la informació acústica, representen fins al dia d'avui el millor bioindicador dels efectes de la contaminació acústica marina.

Molts factors poden, potencialment, estar involucrats en aquests processos: el nivell de font del so, la seva

transmissió a través de l'aigua, la posició de l'animal en la columna d'aigua, el seu comportament i estat fisiològic, així com efectes sinèrgics, inclosos en qualsevol lesió física crònica.

Tots ells poden jugar un paper, però es desconeixen els paràmetres bàsics del mecanisme d'impacte que permetria controlar els efectes negatius d'aquesta contaminació acústica i posteriorment legislar sobre la introducció de fonts sonores artificials en el medi marí. Davant d'aquesta incertesa, el Consell Superior de la Societat Europea de Cetacis (European Cetacean Society), societat que agrupa als 500 científics europeus que dediquen les seves investigacions a la biologia dels cetacis, a través d'un comunicat oficial que concloïa el 17è congrés internacional d'aquesta societat celebrat a Les Palmes de Gran Canaria el març del 2003 sota el tema principal Marine Mammals and Sound considera que:

- es necessita de manera urgent una investigació sobre els efectes de la contaminació acústica humana al mar que s'ha de conduir sota els estàndards més alts de credibilitat científica, evitant els conflictes d'interessos.
- s'han de desenvolupar i implementar tan aviat com sigui possible unes mesures de mitigació no intrusives.
- s'hauria de limitar l'ús de fonts sonores submarines potents fins que es coneguin els efectes a curt, mig i llarg termini sobre els mamífers marins i evitar aquest ús en àrees de concentració d'aquestes espècies.
- s'ha de desenvolupar uns instruments legislatius que permetin ajudar a implementar les polítiques europees i nacionals en matèria de control de la contaminació acústica marina.

Aquestes són les qüestions fonamentals que els científics, amb el suport imprescindible de la societat, han de contestar a curt termini si no es vol que el desenvolupament de les activitats humanes al mar resultin sinònim de pèrdua irreversible de l'equilibri marí natural.

Michel André, Laboratori d'Aplicacions Bioacústiques, Universitat Politècnica de Catalunya

De la responsabilitat de CEMEX en la contaminació, o la pols de ciment als pulmons vilanovins

Hi ha encara qui després dels informes científics que relacionen la partícules sòlides amb la pols de ciment i després de les dades publicades per la Generalitat dubta de que la greu contaminació atmosfèrica fos deguda a la fàbrica de ciment del Tacó.

Els nivells de PM10 (partícules amb suspensió menors de 10 micres) han estat superats per sobre de la llei (50µg/m³) moltes més vegades de les permeses a Vilanova durant el quasi un segle de funcionament de la empresa de ciment blanc. Veient la gràfica s'entén una tendència a la reducció dels màxims de contaminació, sobretot després del fi de la producció a mitjans d'any.

La tendència és de reducció de la mitjana a la meitat al barri Tacó i 17% al captador de l'ajuntament demostren el que ja havia certificat un informe de l'Institut Almera, la prova que la contaminació és deguda a la multinacional cimentera.

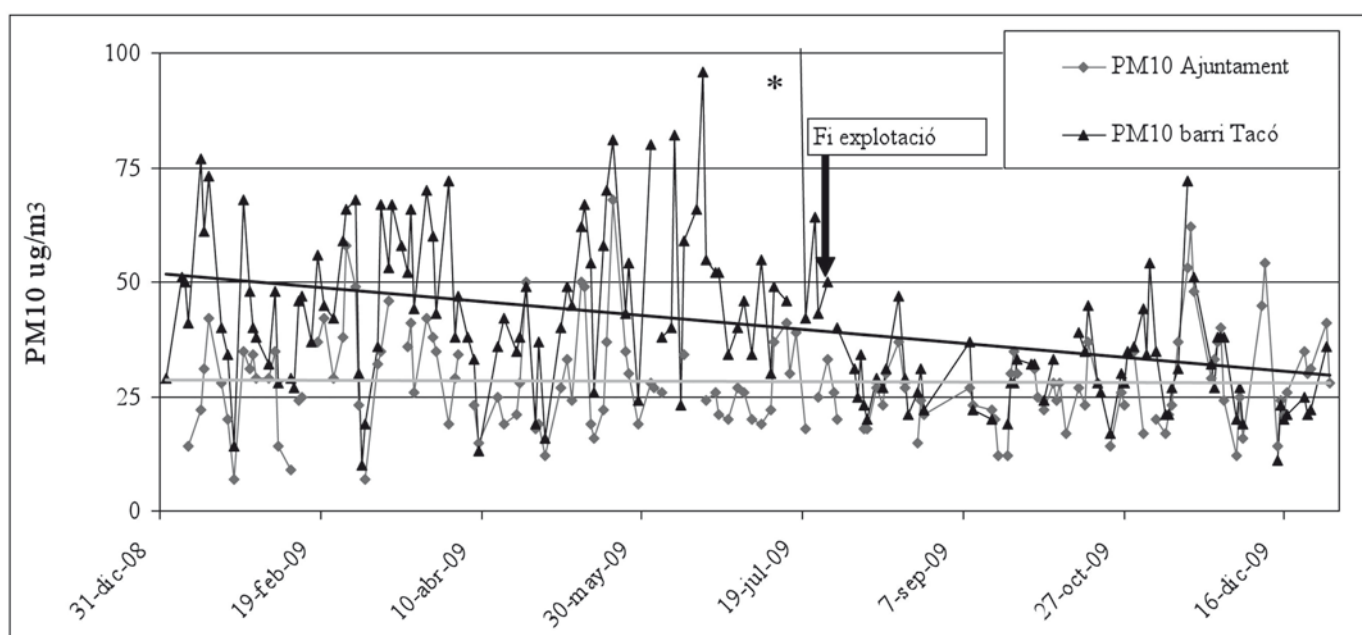
Ara Cemex ha deixat de produir i totes les mesures correctores que li exigien des de la Direcció General de Qualitat Ambiental han estat perdonades. Cemex manté la pedrera activa i segueix envasant i emmagatzemant ciment blanc. Els veïns del Tacó encara lluiten per treure'ls la llicència d'explotació que mantenen malgrat no produir i no complir cap dels requisits exigits aleshores. Esperem que es retiri la llicència d'explotació de la fàbrica i també s'aconsegueixi la impossibilitat de seguir amb l'explotació de la seva pedrera de la que no es coneix on processen la pedra que extrauen i que provoca també contaminació de partícules en suspensió.

Ja hem patit prou la contaminació de la cimentera i la seva pedrera des de principis del segle passat com perquè segueixi amb la llicència i els diplomes EMAS de "qualitat".

Cal recordar les possibles greus afectacions a la salut dels qui respiren aire contaminat PM10 que van des de l'asma fins als carcinomes. També caldrà perseguir la crema de residus que fan les cimenteres com la nostra macroinstal·lació de Vallcarca que experimenta amb la "valorització energètica" de fangs de depuradora, plàstics i materials de rebuig, tot i que és una fàbrica no preparada per incinerar cap mena de residu.

Xavier Roset

Dades contaminació de partícules en suspensió any 2009 a Vilanova.
(* Valor màxim de 155 µg/m³ el 17 de juliol.)

ECODISCOS

per Blai Marsé

Gorillaz - "Plastic Beach" (Virgin, 2010)

Damon Albarn (Blur) va ser una de les cares més visibles de la música dels noranta i casualment, en aquests darrers anys ha estat el líder del grup més invisible del panorama. Gorillaz és una banda virtual format per quatre simis de dibuixos animats i "Plastic Beach", la seva tercera entrega, posa en un mateix sac les reminiscències africanes, el hip hop, el pop i la música clàssica, tocades per una producció impecable. Les col·laboracions de De la Soul, membres de The Clash o Lou Reed ja parlen per sí soles, però sobretot, cal subratllar el missatge ecologista que porta camuflat entre línies. "Plastic Beach" és una banda sonora per una platja de plàstic d'una illa imaginària i el títol del disc - comenta Albarn - se li va ocórrer mentre buscava plàstics en una platja de davant de casa seva. Des d'aquí, el convidem a participar en la neteja del litoral i que s'inspire pel seu següent àlbum.

Neil Young - "Fork in the road" (Reprise Records, 2009)

És una gran notícia que un dels músics nord-americans més importants del Segle XX estigui tan sensibilitzat amb els principals problemes que afecten el planeta. Fa quatre anys carregava durament contra l'administració Bush amb el disc "Living with the war" (Reprise Records, 2006), i a mitjan de l'any passat es va pronunciar a favor de l'estalvi energètic: "Fork in the road" és una història en primera persona: Young va recórrer els Estats Units amb el seu Lincoln Continental reconvertit en cotxe elèctric, fent ús d'energies renovables de combustible. L'acció va venir acompanyada d'un projecte (lincvolt.com) i un documental. El seu discurs té parades moments interessants, sobretot a "Just singing a song", on recorda que tan sols cantant una cançó, no es pot canviar el món. Musicalment, no és un dels seus discs més inspirats, però la seva força i actitud el converteixen als seus 64 anys en un dels artistes -mai millor dit- d'energies renovables.

En record de PERE BRULL CARRERAS

El passat 12 de maig es va morir el Pere Brull Carreras. Des d'aquestes pàgines volem expressar el nostre agraïment per l'afecte i consideració que va demostrar vers l'APMA.

El Pere no es limitava només a pintar sinó que reflexionava sobre allò que pintava. Apreciava el silenci i la quietud dels paisatges i això l'impulsava a pintar entorns naturals fora de la ciutat. Paisatges naturals on les persones fan una mica de nosa. Paradoxalment la figura humana era l'altra dèria del seu art, potser l'emportava el gran misteri de l'ésser humà com a part integrant de la natura. La seva sensibilitat va fer que el captivessin els paisatges desèrtics i segur que va descobrir la riquesa i fragilitat d'aquests ecosistemes. L'art del Pere s'avançava al pensament i ens obria cada dia una mica més la nostra consciència. I és que en realitat el motor del progrés humà no és ni la tècnica ni la ciència, sinó l'art. Malgrat la seva malaltia, el Pere, incansable, no parava de treballar. El vam veure no fa gaire, però per últim cop, a l'exposició que va fer a l'UPC sobre el canvi climàtic.

Gràcies, Pere.

Les obres de Brull Carreras es podran veure a l'exposició Brull Carreras - Homo Natura al Centre d'Art Contemporani La Sala, a partir del 18 de juny. No hi faltarem.

Depuradora del Catllar

La Plataforma Salvem el Gaià, proposa que la nova depuradora que s'ha de construir pel Catllar consti d'un terciari de tipus llacunatge biològic. D'aquesta manera es milloraria la qualitat de l'aigua depurada, i es crearia un nou ecosistema humit d'aiguamolls interiors, tant escassos en aquestes contrades i que afavoririen la biodiversitat de flora i fauna i la reproducció per exemple, de diverses espècies d'aus. A més a més, es laminaria l'aportació d'aigua al barranc de la Móra sense que es vegi alterat el seu equilibri hídric, evitant que l'aigua arribi i s'entolli al tram final del torrent que creua la Urbanització de la Móra. Un cop l'aigua estigui correctament depurada per aquest tractament terciari, pot emprar-se per diferents usos com és el reg del camp de golf Costa Daurada i els conreus limítrofs. A Catalunya existeixen diversos exemples de funcionament amb aquest sistema de llacunatge amb resultats prou òptims. Segurament, un dels exemples més paradigmàtics és el sistema d'aiguamolls construïts per l'afinament de la qualitat d'aigua depurada per l'estació de depuració d'Empuriabrava.

AGENDA

Calendari de reunions generals de l'APMA
pel 2on semestre 2010

Dies: 5-7; 6-9, 4-10;8-11; 13-12

Hora: 2/4 de 8 del vespre.

Lloc:TOC, Sant Sebastià 11, sala de reunions.

El salicornar de la Platja Llarga de VNG

El salicornar és un dels trets identitaris de les zones humides costaneres, la seva existència és essencial a la Platja Llarga. És un ecosistema protegit propi dels sols salins. L'observació estacional feta els tres darrers anys per Amics de Platja Llarga demostra una regressió que pot ser perillosa per a la seva existència. La causa entenem que ve donada per l'aportació i compactació de terres realitzada per la constructora molt a prop del nucli més important del salicornar i que fa urgent l'alliberament de la pressió.

Tot i que la quantitat de vegetació que l'envolta podria fer pensar que gaudeix d'una bona salut, la diferent reacció de les espècies davant d'algunes agressions són diferents, mentre unes es perjudiquen altres se n'aprofiten com el canyís, els esbarzers o la *Lonicera japonica*. El cert és que tant temps d'inèrcia ha afavorit la regressió i ara podem estar fent tard. Per tenir un paratge únic i valuós, cal actuar amb convicció, criteri i continuïtat.

El moniato

Aviat haurem de pensar en un moniato especial per a les persones que s'afecten a col·leccionar-los. Hi pensarem.

Degut a la seva persistència en aparentar que ho domina tot i per allò de "Quien mucho abarca, ni abarca ni aprieta ni na", i per la seva tossudesesa en no corregir vicis adquirits atorguem el MONIATO de la Veu del Mussol 19 i per segona vegada en un any, a: **Iolanda Sánchez Alcaraz**, 1a tinent d'alcalde,

Presidenta de la Comissió informativa Ciutat Sostenible i Participació; Regidora de Governança; Participació; i Medi Ambient.

Mèrits que se li atorguen: Abandonament de la recuperació de la Platja Llarga; anorreament del Consell Municipal de Medi Ambient, que no convoca des del 30 d'abril de 2008, i incompliment en la Creació de la Comissió consultiva del Consorci dels Colls i Miralpeix.